

Р а ш к о

Въ Соколовецъ. Въ фабриkitъ на Бориса.

Г-жа Антонина

Фабрики ли? Колко фабрики? Я разправи,
разправи!

Павлина

Разправи, бай Рашко!

Р а ш к о

Чудеса! Чудеса! Ходихъ, гледахъ, чудихъ
се, радвахъ се. Браво на нашия Борисъ. Ей-
таквизъ хора ни трѣбватъ намъ. Не е работа
да си ученъ, да си докторъ и не знамъ що.
А да можешъ да направишъ нѣщо, да спе-
челишъ, че покрай тебе и бедни хора да на-
мѣрятъ хлѣбъ. Туй разбирамъ човѣкъ!

Г-жа Антонина

Кажи, кажи какво видѣ.

Павлина

Кажи, бай Рашко. Какви фабрики?

Р а ш к о

Перво, една мелница. Нея Борисъ я ку-
пилъ готова, „оказионъ“, тя работи. Голѣма
мелница — бучи, трещи, брашното тече ей-
тъй-е — като чешма. Хубава мелница, що